

жах Кіеўскай акругі. Доўнар-Запольскі пераязджае ў Маскву і паступае на службу памочнікам архіварыуса Маскоўскага архіва Міністэрства юстыцыі і адначасова працуе выкладчыкам у маскоўскіх гімназіях.

У 1898 г. пасля здачы ў Кіеве магістарскага экзамена Доўнар-Запольскі (у выніку двухгадовых хадайніцтваў гісторыка-філалагічнага факультэта міністр унутраных спраў дазволіў яму рыхтавацца да прафесарскага звання пры Кіеўскім універсітэце, але без права пражывання ў Кіеве) атрымлівае права на чытанне лекцый у якасці прыват-дацэнта Маскоўскага універсітэта. У 1901 г. Доўнар-Запольскі абараняе магістарскую дысертацыю («Дзяржаўная гаспадарка Вялікага княства Літоўскага пры Ягелонах») і атрымлівае запрашэнне перайсці на кафедру рускай гісторыі Кіеўскага універсітэта. У 1905 г. Доўнар-Запольскі абараняе доктарскую дысертацыю («Арганізацыя сельскага насельніцтва Вялікага княства Літоўскага ў XVI ст.»). Адначасова з прафесарскай дзейнасцю ў Кіеўскім універсітэце ён з 1906 г. выконвае абавязкі дырэктара створаных ім камерчаскіх курсаў, якія былі перайменаваны пасля Вялікай Кастрычніцкай рэвалюцыі ў Інстытут народнай гаспадаркі.

У Кіеве Доўнар-Запольскі вёў таксама арганізацыйную работу. Ён з'яўляўся старшынёй экспертнай палаты і кіраўніком Таварыства аматараў сацыяльных ведаў, Таварыства Нестара-летапісца, Гісторыка-этнаграфічнага гуртка пры Кіеўскім універсітэце і інш.

Пасля Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі Доўнар-Запольскі працуе ў розных навуковых і дзяржаўных установах краіны. У 1920—1922 гг. ён выкладае ў Інстытуце народнай гаспадаркі, у Харкаўскім універсітэце і адначасова з'яўляецца старшынёй тэхніканамічнага савета НК РСІ Украіны. Пазней па запрашэнню Азербайджанскага універсітэта Доўнар-Запольскі пераехаў у Баку (1922), дзе, акрамя прафесарскай дзейнасці, праводзіў вялікую адміністрацыйную і грамадскую работу. Ён быў прарэктарам універсітэта, начальнікам упраўлення прамысловасці і гандлю Наркомата прамысловага гандлю АзССР, дырэктарам створанага ім Сельскагаспадарчага і гандлёвага музея АзССР.

У 1925 г. Доўнар-Запольскі пераязджае ў Мінск і каля двух год працуе ў Беларускам універсітэце і Дзяржплане БССР.